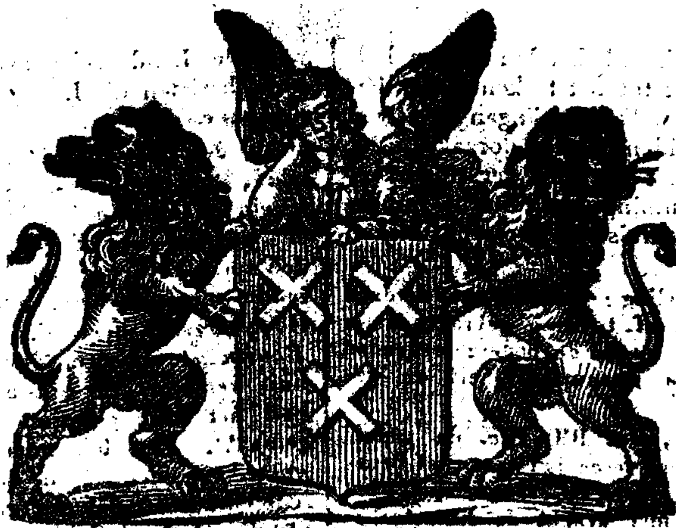
No. 240 | 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Dingsdag 8 October.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BRUSSEL. — In de zitting der belgische afgevaardigden vangisteren heeft de uit Londen teruggekomen belgische gevolmagtigde en minister van buitenlandsche zaken, *Goblet*, om aan het verlangen der kamer te voldoen, eenige mededeelingen gedaan over den loop der te Londen gehouden onderhandelingen, welke mededeeling echter hoofdzakelijk, of liever nagenoeg alleen bestond, in de voorlezing eener nota, door hem en zijn ambtgenoot *van de Weyer*, kort voor zijn vertrek bij de conferentie ingediend. Na te hebben herinnerd, dat de contracterende partijen van de overeenkomst van 21 Mei zich verbonden hadden, om onverwijld zich met de sluiting van een eind-traktaat tusschen Holland en Belgie bezig te houden, zeide de heer *Goblet*, dat de gevolmagtigden der vijf hoven, in den loop der onderhandelingen, aan Belgie de regten, die hetzelve verderde en voornoemde overeenkomst hetzelve waarborgde, niet betwist hadden. De onderhandelingen waren nogtans zonder gevolg gebleven. Hij zou de beletselen die zulks hadden verhinderd der vergadering doen kennen, en deelde haar ten dien einde de zoo even genoemde nota mede. Wij laten dit stuk hier geheel en zonder eenige aanmerking volgen:

» De ondergeteekenden, gevolmagtigden van Z. M. den koning der Belgen, na bevorens met den meesten ijver de onderhandelingen te hebben gevolgd, die onder de leiding Hunner Excellentien de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland zijn gevoerd, om tot eene regtstreeksche schikking tusschen Belgie en Holland te geraken, zijn in de gelegenheid geweest om zich ten volle te overtuigen, dat deze onderhandelingen voor het oogenblik als afgebroken moesten worden beschouwd; en het is dien ten gevolge dat de eerste ondergeteekende, tot het belgisch ministerie behoorende, tot het besluit is gekomen om naar Brussel terug te keeren. Alvorens echter dit besluit ten uitvoer te brengen, meenen de ondergeteekenden, door een officieel stuk, te moeten aantoonen, dat dezelve onderhandelingen alleen daarom het gewenscht doel niet hebben bereikt, wijl alle de gedane pogingen de zwarigheden, die door het Haagsche kabinet voor de sluiting van een definitief traktaat zijn in den weg gelegd, niet hebben kunnen overwinnen.

De ondergeteekenden kunnen volstaan met aan de gevolmagtigden den loop der onderhandelingen te herinneren, en zij gevoelen daarvan des te eerder de noodzakelijkheid, omdat men zich steeds tot mondelinge mededeelingen heeft bepaald, en het echter van gewigt is om de bezwaren, die de conferentie en de ondergeteekenden hebben ontmoet, dadelijk te doen kennen.

Bij het hervatten der onderhandelingen, na de overeenkomst van 21 Mei 1833, wilde de conferentie, steeds de 24 artikelen en het traktaat van 15 November 1831 tot grondslag nemende, allereerst tusschen Belgie en Holland de bepalingen regelen, welke tot het grondgebied betrekking hadden, en zoo als dezelve bij genoemd traktaat tusschen de vijf mogendheden van de eene, en Belgie van de andere zijde, waren vastgesteld.

Uit krachte der 24 artikelen zoude Z. M. de koning der Nederlanden, voor den afstand van een gedeelte van het groothertogdom Luxemburg aan Belgie te doen, in de provincie Limburg eene territoriale vergoeding ontvangen Die vergoeding zoude hetzij in Hoogstdeszelfs hoedanigheid van groothertog van Luxemburg, hetzij om met Holland te worden vereenigd, worden verleend. Daar echter ook de regten van derden bij deze kwestie waren geinteresseerd, werd bij hetzelfde traktaat (art. 5) bepaald, dat Z. M. de koning der Nederlanden, zich met de Duitsche bondsvergadering en de agnaten van het huis van Nassau over de bepalingen van de artikelen 3 en 4, hierboven vermeld, even als over de verdere schikkingen, daardoor noodzakelijk geworden, zoude verstaan.

Toen bij de laatste onderhandelingen deze artikelen op nieuw de aandacht der gevolmagtigden bezig hielden, heeft de conferentie, hoezeer zij nimmer was afgeweken van de verklaring, dat het traktaat van 15 November de onveranderlijke grondslag der scheiding, onafhankelijkheid, onzijdigheid en territoriale regten van Belgie zoude zijn, echter hare toestemming gegeven, dat de vraag, welke haar door de Hollandsche gevolmagtigden, namens hun gouvernement, werd gedaan, werd in overweging genomen.

Die vraag moest strekken opdat in het regtstreeksch verdrag met Belgie te sluiten, zoude bepaald worden, dat het gedeelte der provincie Limburg in den afstand begrepen, in vollen eigendom aan Holland zoude behooren, en dat vervolgens in het belang van dit land, in deszelfs betrekkingen met het groothertogdom eene kwestie zoude geregeld worden, welke het traktaat van 15 November onbeslist had gelaten, door de bepaling dat Z. M, de Koning der Nederlanden meergenoemde vergoeding, hetzij in hoedanigheid van groothertog van Luxemburg, hetzij van met Holland te worden vereenigd zoude verkrijgen. Het voorstel der Hollandsche gevolmagtigden moest dus strekken om deze onzekerheid te doen ophouden, en maakte tegelijkertijd de artikelen 3 en 5 van het traktaat van 15 November overbodig.

De conferentie, bezield door het verlangen om alle bezwaren uit den weg te ruimen, deelde dit voorstel dadelijk aan de ondergeteekenden mede, met de vraag, of zij in de weglating der genoemde artikelen zouden toestemmen. De ondergeteekenden verklaarden daarop ten stelligste, dat zij in die weglating niet konden berusten, dan alleen onder voorwaarde, dat deze schikking door alle de belanghebbenden zoude worden goedgekeurd. Dien ten gevolge namen zij het voorstel slechts aan onder voorbehoud, dat men, vóór het sluiten van het verdrag, van de toestemming zoowel van het Duitsche bondgenootschap, als van de agnaten van het huis van Nassau zoude doen blijken.

De conferentie gevoelde het gewigt en de noodzakelijkheid van dezen waarborg; zij nam dit voorbehoud aan, hetgeen zij trouwens reeds vooraf tot eene onveranderlijke voorwaarde van de territoriale schikkingen had vastgesteld, zoodanig dat, alvorens een eind-traktaat tusschen Belgie en Holland te sluiten, van de zijde der laatste mogendheid de genoemde dubbele toestemming moest worden overgelegd.

Na dezen gewigtigen stap moest alles een voor de onderhandeling spoedigen en gelukkigen uitslag voorspellen. De conferentie, met de daad, er in bewilligd hebbende, dat de termen van het traktaat in het grondgebied-belang van Holland, ten aanzien van deszelfs betrekkingen met het groothertogdom Luxemburg en de duitsche bondsvergadering, gewijzigd werden, en de ondergeteekenden daarin hebbende toegestemd, onder het hier aangewezen voorbehoud, bleeft het 's Gravenhaagsche kabinet niets te doen over, dan de noodzakelijk vereischte poging bij de duitsche bondsvergadering en de agnaten van het huis van Nassau.

De ondergeteekenden hadden derhalve reden te verwachten, dat deze poging onverwijld door het 's Gravenhaagsche kabinet werd gedaan, dewijl zij het onvermijdelijk en noodwendig gevolg was van het eigen voorstel van de heeren hollandsche gevolmagtigden.

In deze regtmatige verwachting kregen de onderhandelingen eene ontwikkeling en voortgang, die het vaste voornemen van alle de partijen schenen aan te kondigen, om door een eind-traktaat de moeijelijkste kwestien uit den weg te ruimen en alle verschillen tot algemeene voldoening te vereffenen.

Het was met der daad in dezen tusschentijd dat men zich verstond, over den staat van grondgebied-bezit aan de zijde van Belgie, met de hierboven aangehaalde verandering van vorm; voorts ten opzigte van den wederzijdschen afstand van beide partijen op alle aanspraak van grondgebied binnen de grenzen van het gebied der andere partij gelegen; over de onafhankelijkheid en onzijdigheid van Belgie, het gebruik der kanalen die gelijkelijk door de beide landen stroomen; over de werken van openbaar en bijzonder nut, over het gesequestreerde; over de bepalingen betrekkelijk het vermogen om van woonplaats van het een naar het andere land te veranderen; over de hoedanigheid van gemengd onderdaan en bezitter; over de middellijke of onmiddellijke deelneming aan staatkundige gebeurtenissen, over pensioenen, wachtgelden, enz. enz. Het was kortom in dien tusschentijd, dat de beide partijen voorloopig wederzijdsch parapheerden de art. 1, 2, 6, 7, 8, 10, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24 van het traktaat van 15 november 1831. Het was toen ook, dat men van beide zijden de bijzondere gapingen, die in het traktaat konden bestaan, onderzocht, en men verstelde die door supplementaire artikelen aan te vullen. Het was toen, eindelijk, dat men, betrekkelijk andere niet minder gewigtige bepalingen, algemeene grondslagen legde, omtrent welke beide partijen op het punt schenen van trap tot trap elkander meer te naderen.

Op het oogenblik, evenwel, van tot een einde en aan de oplossing van zekere kwestien te komen, deed het 's Gravenhaagsch kabinet eensklaps onverwachte bezwaren rijzen, en liet zijne gevolmagtigden buiten staat om die uit den weg te ruimen. Deze daadzaak trok te meer de aandacht der conferentie, omdat zij niet meer van de door het 's Gravenhaagsche kabinet te doene poging bij de duitsche bondsvergadering en de agnaten van het huis van Nassau hoorde spreken; omdat zij onbewust was, of deze onvermijdelijke formaliteit ware vervuld of niet, en waarom dezelve eene vertraging, die onverklaarbaar scheen, ondervond.

Men vernam alstoen met bevreemding, dat het 's Gravenhaagsch kabinet, op wiens speciale vraag deze geheele transactie had plaats gehad, dacht dat de zaken nog niet ver genoeg gevorderd waren om dezelve uit te voeren, het voornemen alzoo eensklaps aan den dag leggende, van die poging bij de bondsvergadering niet te doen, dan wanneer het dezelve gepast oordeelde en ze alzoo aan de verdere vorderingen van de onderhandeling ondergeschikt te maken, vorderingen, over welke het hollandsch gouvernement in dat geval de eenige beschikker zou zijn geweest.

Het 's Gravenhaagsch kabinet behield zich derhalve het vermogen voor van, bij gebreke der toestemming van de bondsvergadering en der agnaten, alle de onderhandelingen over de betwiste punten nutteloos en ijdel te maken.

Om intusschen nog te beter te staven, hoezeer het 's Gravenhaagsche kabinet, door men weet niet welke nevengedachten gedreven, [illegible] wezenlijke belangen van Holland, in hare betrekking tot die van [illegible], opofferde, bleef de conferentie nog gedurende eenigen [illegible] de HH. hollandsche gevolmagtigden op den weg der onderhandelingen, betrekkelijk het artikel 9 van het traktaat van 15 November, volgen. [illegible] kon men zich weldra overtuigen, dat terwijl het 's Gravenhaagsche kabinet verklaarde, dat het geen pogingen bij de bondsvergadering en de agnaten doen zoude, dan na verdere vorderingen ten deze, het met der daad nimmer aan zijne gevolmagtigden noch de noodige [illegible], noch de vereischte volmagten had gegeven, om, met gemeen overleg omtrent deze bepalingen overeen te komen.

Het was alstoen dat de conferentie, niet [illegible] in de verkeerde stelling willende blijven, waarin het 's Gravenhaag[illegible] zocht te houden, op hare beurt verklaarde, dat elke [illegible] in de onder-

handeling onmogelijk was geworden, zoowel uithoofde het den heeren hollandsche gevolmagtigden aan volmagten ontbrak tot het teekenen der bepalingen betrekkelijk de grondgebied-schikking, welke bepalingen zij zelven voorgesteld en zelfs voorloopig geparapheerd hadden, als ter oorzake Z. M. de Koning der Nederlanden steeds verwijlde met het doen der noodzakelijke pogingen, in het verkrijgen van de toestemming der duitsche bondsvergadering en der agnaten van het Nassausche huis; dienvolgens bleken de onderhandelingen gestaakt te zijn.

Zoodanig is in 't kort de loop der onderhandeling; zoodanig met de daad de aard der moeijelijkheid die derzelver schorsing heeft te weeg gebragt. Onder de oogen der conferentie dit verslag brengende, roepen de ondergeteekenden met vertrouwen derzelver oordeel in omtrent de naauwkeurigheid en getrouwheid van al het voorenstaande.

De ondergeteekenden zijn bovendien overtuigd, dat HH. Exc. de gevolmagtigden der vijf groote mogendheden te Londen vereenigd aan het Brusselsch kabinet volkomen regt willen laten wedervaren en erkennen, dat het bestendig in deze onderhandeling, alhoewel ook met kracht de hun toebetrouwde belangen en regten voorstaande, een geest van eendragt en bevrediging heeft betoond, die ongetwijfeld tot de oplossing van alle zwarigheden zou hebben geleid, zoo de wederpartij met dezelfde gezindheden ware bezield geweest.

Het kabinet van Brussel wenschte zich geluk, Belgie in dien vredelievenden en gematigden geest te zien deelen, welke zoo gelukkig de onvermijdelijke schokken eener geweldige scheuring tusschen twee, sedert 15 jaren, vereenigde, volken, opvolgde. De Belgen, in der daad, gerust gesteld door eene hun gewaarborgde onafhankelijkheid, willen jegens de hollandsche natie noch een nationalen haat, noch ijverzuchtige vooroordeelen blijven koesteren. Het laatste in de groote Europesche familie opgenomen, hebben zij willen toonen, dat zij de pligten, door de maatschappelijke orde aan elk harer leden opgelegd, gevoelden, en geneigd waren om die geheel en al te vervullen; zij hebben geen middel verzuimd, tot het daarstellen van handelgemeenschappen, als de hechtste grondslag voor eenen duurzamen vrede, tusschen twee volken, door gesteldheid en belang, tot dagelijksche wederzijdsche betrekkingen bestemd. 's Konings gouvernement verlangde nog te kunnen toonen, dat die beide volken dan eens het best bevriend zouden zijn, wanneer hunne scheiding door hun gemeen, onderling nationaal regt zou bekrachtigd wezen, gelijk het dat door het publiek Europeesch regt reeds is. Maar deze pogingen van toenadering hebben schipbreuk geleden op de staatkunde van het 's Gravenhaagsche kabinet, waarvan de Hollandsche natie de noodlottige gevolgen eenmaal bitter betreuren zal.

In dezen staat van zaken, blijft aan de ondergeteekenden, bij het eindigen van dit verslag, een laatste pligt te vervullen over. Vooreerst dan zijn zij van gedachten, dat HH Exc. de gevolmagtigden van de vijf hoven gemakkelijk zullen begrijpen, dat Belgie, ongeduldig te weten wat de drie maanden onderhandelens hebben uitgewerkt, regt heeft eenige verklaringen te gemoet te zien van de zijde dergenen die met de verdediging van deszelfs belangen belast zijn geworden. 's Konings gouvernement is aan de natie, welke aan hetzelve zoo veel vertrouwen geschonken heeft, verschuldigd, een getrouw verslag van den waren staat van zaken bloot te leggen, en de conferentie zal het besluit van het Belgisch bestuur, om aan de nationale vertegenwoordiging den inhoud van het tegenwoordig staatstuk mede te deelen, moeten goedkeuren.

De ondergeteekenden zijn deze mededeeling aan Europa, aan Belgie, aan zichzelven verschuldigd. Aan Europa, ten einde te staven, dat zoo de vrede nogmaals bedreigd mogt worden door de Belgische kwestie, de schuld daarvan deszelfs wezenlijken bewerker dient ten laatste gelegd te worden; aan Belgie, om zich erkentelijk te betoonen voor het vertrouwen dat het 's Konings gouvernement geschonken heeft; aan zich zelven, ten einde voor te komen, dat de schorsing der onderhandelingen en het gemis van eenen uitslag hun nadeelig of onmiddellijk worden geweten.

Eindelijk, na alzoo aan HH. Exc. deze reeks van daadzaken, die onder de oogen der conferentie zijn voorgevallen, en de onderhandelingen die onder haar toezigt hebben plaats gehad, te hebben te binnen gebragt, twijfelen de ondergeteekenden er niet aan, of de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, zullen, ten allen tijde en onder alle omstandigheden, hunne pogingen vereenigen en hunne vermogende middelen aanwenden, om aan Belgie het rustig en volle genot der voordeelen te verzekeren, die aan hetzelve gewaarborgd zijn, in vereeniging eener speciale overeenkomst, met een traktaat, voorzien van de gemeene bekrachtiging van de vijf hoven.

Geheel in dit billijk vertrouwen verkeerende, verzoeken de ondergeteekenden HH. Exc. de vernieuwde verzekering hunner hoogachting aan te nemen.

Londen, 28 September 1833. (Get.) GOBLET.

SILVANUS VAN DE WEIJER.

Na het voorlezen dezer acte verklaarde de minister, dat de kamer zich te vreden moest stellen met hetgeen hij door deselve haar had medegedeeld. Het kwam er maar op aan, dat het land kennis droeg, dat het gouvernement van den ingeslagen weg, dien het zich voorgeschreven had, niet afging. Had hij over sommige deelen van de onderhandeling zich niet uitvoeriger uitgelaten, de kamer zou de beweegreden begrijpen en zijne bescheidenheid waardeeren.

In weerwil van dit vertrouwen, dat de minister zeide te hebben, schenen de leden maar weinig met de gegeven verklaringen te vreden. De heer *Dumortier*, onder anderen, zeide, dat ofschoon hij wel verzekerd was, dat men niets nieuws zou mededeelen, hij toch betere gedachten van het gouvernement had gehad, en niet gemeend, dat het nu nog zou verzekeren, dat het dezelfde gedragslijn was blijven volgen; dat men in onderhandelingen zou treden, welker uitslag vernederend voor Belgie was. Waartoe hadden nu de onderhandelingen gediend? men moest eene onderscheiding aannemen en met de wapenen de zaak beslechten. — De minister herhaalde daarop nogmaals zijne verklaring, dat hij geen bijzonderheden van onderhandelingen kon vermelden, die nog niet waren afgeloopen; het traktaat van 15 November was Belgie's plegtanker, 't welk het nimmer zoude loslaten, waartegen eerstgemelde spreker echter weder aanmerkte, dat zoolang dat traktaat niet door Holland was erkend, het geen traktaat was.

Nadat de minister van justitie nog kortelijk het gezegde van zijn ambtgenoot van de buitenlandsche zaken, gestaafd en verdedigd had, werd aan de zaak een einde gemaakt, en ging de kamer over tot de definitieve stemming over het budget van finantien, dat met algemeene stemmen werd aangenomen. De zitting werd onbepaald gescheiden.

— De Fransche berigten van den 3den dezer, heden avond ontvangen, hebben niets belangrijks medegebragt, dan het gerucht, dat de ongesteldheid van den koning van Spanje merkelijk was toegenomen; waarvan echter in bijzondere brieven uit Madrid ontvangen, geene melding wordt gemaakt. Ter Beurze van den 3den dezer waren genoteerd: de 5 pCt. kont. 102,15; op tijd 102,30; de 3 pCt. k. 75,40; op tijd 75,50; de Nap. renten kont. 91,25; de Spaansche perp. k. $67\frac{1}{8}$; op tijd $67\frac{3}{8}$; de Cortes $16\frac{1}{4}$.

— De Londensche avondbladen van den 2den dezer, behelzen de volgende berigten uit Lissabon, welke op den 25sten der vorige maand waren afgezonden:

Op den 22sten bevorens, werd op den middag, door een koninklijk salut, aan de inwoners der hoofdstad de aankomst van de jonge koningin, dona *Maria*, bekend gemaakt. Den volgenden dag is H. M. door het geschut der Engelsche en Fransche oorlogschepen begroet, en onder den toevloed eener ontelbare menigte aan wal gestapt. De gezanten derzelfde mogendheden, en de bevelhebbers der genoemde vaartuigen hebben Hoogstdezelve begeleid. Volgens dezelfde berigten, zoude de maarschalk *Bourmont* op den 24sten, tegelijk met de overige Fransche officieren, hun verzoek om ontslag aan dom *Miguel* hebben ter hand gesteld, en had het koningsgezind leger dien ten gevolge eene rugwaartsche beweging gemaakt. Een bijzondere brief voegde hier bij, dat de maarschalk *Bourmont* nog denzelfden dag zich aan boord van een Engelsch vaartuig had ingescheept en dat ondertusschen het opperbevel aan zekeren *Macdonald*, een Engelsch of Schotsch officier was opgedragen.

Op de Londensche beurs van den 2den dezer, hebben deze verschillende berigten de Portugesche schuldbrieven eene aanmerkelijke rijzing doen ondergaan, zoodat de laatste leening met eene premie van 23 pCt. vele koopers vond. Overigens waren dien dag genoteerd: de 3 pCt. gecons. $88\frac{1}{8}$; de Holl. werk. schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. $49\frac{5}{8}$; 5 pCt. $92\frac{7}{8}$.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 7den October.

Bij besluit van Z. M. zijn tot officieren bij de schutterijen dezer provincie benoemd: bij het 1ste bat. der 2de afd., tot 2den luit. *H. J. van Ertryck*; bij het 1ste bat. der 3de afd., tot 2den luit. *J. van Keelkhoven*.

— Men verzekert, dat de Koning uit het fonds der Nationale nijverheid eene som beschikbaar stellen zal, tot aankoop van onderscheidene schilderstukken, voorkomende op de thans in de residentie gehouden wordende tentoonstelling, hetgeen voorzeker tot aanmoediging van de kunstenaars strekken zal, wier stukken op dezelve prijken.

— Z. K. H. de Prins *van Oranje*, die zich sedert vrijdag avond in de residentie bevond, is dezen nacht onze vesting langs gepasseerd, naar het hoofdkwartier terugkeerende.

— In eene vergadering van het kieskollegie der stad Heusden, is ll. Zaturdag, onder voorzitting van den edel achtbaren heer *C. Sprengers van der Tin*, tot lid van den stedelijken raad, met algemeene stemmen benoemd de heer *J. Mophorst*.

— Uit Zeeland verneemt men, dat het aantal zieke krijgslieden, in het 4de en 5de district dier provincie gedurende de afgeloopen maand September, in plaats van te zijn toegenomen, aanmerkelijk is verminderd.

— De belgische berigten van gisteren zijn van geen aanbelang. Zij vermelden, dat vorst *Leopold* in den loop dezer week, op een togt naar Antwerpen, de 6de en 7de divisien van het belgisch leger, en onder anderen, den 11den, op de heide nabij St. Job-in-'t Goor, een viertal regimenten infanterie, een regiment jagers te voet, een achttal eskadrons kavallerie en 4 batterijen artillerie zou in oogenschouw nemen. Den 15den dezer zouden de onderscheiden legerkampen worden opgebroken, en Antwerpen een garnizoen van 6000 man troepen, uit de kampen komende, krijgen. Den 16den zouden de hoofdkwartieren van de onderscheiden belgische legerafdeelingen als volgt zijn bepaald: dat van de 1ste te Leuven, dat van de 2de te Mechelen, van de 3de te Mons, van de 4de te Lier, dat van de 5de, uit kavallerie bestaande, is nog niet bepaald; die van de 6de en 7de blijven, waar zij thans zijn, te Gent en Antwerpen namelijk.

— De Londensche dagbladen tot den 5den dezer, behelzen niets belangrijks dan eenige nadere bijzonderheden omtrent de belangrijke gebeurtenissen in Portugal voorgevallen. De berigten dienaangaande door een gouvernements-schip te Falmouth aangebragt, bevestigen dat de Miguelisten in den morgen van den 14den eenen nieuwen aanval op de hoofdstad hebben gewaagd, doch met verlies zijn afgeslagen. Daar men van de zijde der constitutionelen eenen hardnekkigen tegenstand vond, en met de bajonnet werd teruggedreven, moet zich al spoedig een toomlooze wanorde onder de belegeraars hebben verspreid, en werd door deze zoo overhaast de vlugt genomen, dat de maarschalk *Bourmont* zich genoodzaakt zag zijne geheele positie te veranderen, en eene rugwaartsche beweging te maken. Deze omstandigheid, de overtuiging, dat hij met de onder hem staande magt, Lissabon onmogelijk kon vermeesteren, en de naijver, welke de Portugesche officieren tegen de Fransche aan den dag leggen, hebben, zoo het schijnt, den maarschalk *Bourmont*, nevens den generaal *Clouet* en de overige Fransche officieren doen besluiten, hun ontslag aan dom *Miguel* te vragen, die hun zulks ook heeft verleend. Waarheen dezelve zich begeven hebben, is nog niet met volle zekerheid bekend, doch men beweert, dat *Bourmont* met een gedeelte der officieren naar Spanje vertrokken is, terwijl *Clouet* het voornemen zou hebben te kennen gegeven, om zich naar Engeland in te schepen. In de plaats van den maarschalk *Bourmont*, is door dom *Miguel* tot opperbevelhebber benoemd een Schotsch officier, *Macdonald* genaamd, die gezegd wordt in den Spaanschen oorlog zeer te hebben uitgemunt.

De aankomst van de jonge koningin had voorts op den 22sten de zaak der constitutionelen een merkbaar voordeel aangebragt. De bevolking der hoofdstad heeft de vorstin met levendige geestdrift ontvangen, en men vertrouwde, dat ook hare tegenwoordigheid de laatste sporen van verdeeldheid tusschen de onderscheidene bevelhebbers en staatslieden, die dom *Pedro* niet genoeg wist te ontzien, zoude uitwisschen. De hertog *van Terceira* zoude binnen

kort met eene afdeeling troepen naar Oporto vertrekken, om de Noordelijke provinciën geheel van de aanhangers van dom *Miguel* te zuiveren, en zoo mogelijk eene afwending te maken. Ter beurze van den 4den dezer waren te Londen genoteerd: de 3 pCt. gecons. 88⅝ a ¾; Nederl. 2½ pCt. 49; 5 pCt. 92 ¾; Portugal 73½.

FRANKRIJK.

PARIJS, den den October.

Door den telegraaf heeft men heden de tijding van den dood des Koninga van Spanje ontvangen. De *Moniteur* kondigt het berigt in deze bewoordingen aan:

„De Koning van Spanje is den 29sten september ten drie ure des namiddags gestorven. Eene telegrafische depesche door den heer *de Rayneval* afgezonden, heeft 's Konings gouvernement daarvan heden de tijding aangebragt.

„Overeenkomstig de laatste beschikkingen van Z. K. M. is de Koningin weduwe, gedurende de minderjarigheid der jonge Koningin *Isabelle*, tot regentes verklaard geworden. Het ministerie is aangebleven; Madrid was volmaakt rustig.

„Een courrier vertrekt heden nacht, om den heer *de Rayneval* de order over te brengen, dat het gouvernement des Konings gezind is, de nieuwe Souvereine te erkennen, zoodra het de vereischte kennisgeving zal hebben bekomen."

Bij eene tweede telegrafische depeche, van den 30sten gedagteekend, wordt gemeld dat Madrid rustig bleef, het regentschap der Koningin was erkend, en de raad van bestuur te zamengesteld uit den Infant don *Franciscus de Paula*, den generaal *Castanos*, de hertogen van *Infantado* en *San Fernando*, den aartsbisschop van Sivilie en nog een persoon van min bekenden naam.

Door den minister van buitenlandsche zaken is de dood des Konings aan den Spaanschen gezant medegedeeld, welke zich daarop dadelijk naar den heer *de Broglie* heeft begeven. Terstond na het bekend worden der tijding zijn naar alle rigtingen buitengewone courriers afgevaardigd. De heer *Jules de la Rochefoucault* aide-de-camp des Konings is zegt men dezen morgen naar Madrid vertrokken met depeches, waaronder zich een eigenhandige brief HHr. MM. van rouwbeklag aan de Koningin weduwe zou bevinden. Van het ministerie van oorlog moeten bevelen zijn afgezonden, om eenige regimenten, die in de zuidelijke steden in garnizoen liggen, als observatie-korps naar de zijde der Pyreneën te doen trekken. — Het overlijden van Koning *Ferdinand* moet naar het schijnt, naar aanleiding der jongste tijdingen uit Spanje, bij het bestuur reeds te gemoet zijn gezien geweest, althans, men verzekert, dat er op den 2den een kabinetsraad is gehouden, waar ook de heer *de Talleyrand* bij was tegenwoordig geweest, en waarin over de instructien aan onzen gezant, in het voorziene geval te geven, zou gehandeld zijn. De gemelde diplomaat had zich er voor verklaard, dat men een regentschap moest zien te bewerken, 't geen zich hield aan de staatkundige lijn in 1823 gevolgd, niet als of deze de beste ware, maar als die welke de meeste kans had om de goedkeuring van de meerderheid der natie te verwerven; de president van den raad, de maarschalk *Soult*, had de meening voorgesteld, dat men in Spanje een stelsel moest zien te vestigen, meer overeenkomstig, voor zoo veel het onderscheid van de beide landen zulks toeliet, met het onze, ten einde in geval van Europesche verwikkeling Spanje zich aan Frankrijks zijde mogt scharen. Welk gevoelen de overhand had bekomen wordt niet gezegd.

— De berigten uit het zuiden houden geene nadere tijdingen omtrent de karlistische bewegingen. Alleen houdt het dagblad van Nantes een berigt, waarin gezegd wordt dat de jongste zoon van den maarschalk *Bourmont* dezer dagen in de nabuurschap van Condé was verschenen en dat de hoofden der legitimistische partij, in de jongste dagen, in die streken bijna anderhalf millioen fr. onder hunne aanhangers zouden hebben uitgedeeld; dat voorts het postrijtuig van Segré naar Igrande, 't welk over Condé gaat, den 29sten door eene bende chouans was overvallen, welke onderzoek had gedaan of zich in het rijtuig ook gelden van het gouvernement bevonden; ook hadden zich nog andere chouans in die streken vertoond. De prefect van Bordeaux heeft van het gouvernement bevel gekregen, om bij den aldaar woonachtigen heer *Raves*, president van de kamer van afgevaardigden onder het voormalig bestuur, en bij andere voorname legitimisten huissoekingen te laten doen, naar geschriften welke die kasten, vermoedelijk van een zoogenaamd comité van regentschap van *Hendrik V*, onder zich moesten hebben. — Ten aanzien van de zoo veel geruchts makende stoomboot de *Carlo Alberto*, schrijft men uit Marseille, dat dit vaartuig niet, zoo als eerst gemeld was, naar Toulon zal worden gevoerd, maar dat hetzelve vrijgegeven is, met bevel van nimmer de fransche kust meer te naderen. De oorzaak van het onder embargo leggen van dit vaartuig was geweest, dat het op de scheepsrol de namen had van eenige bekende legitimisten, waaronder den heer *de Menars*, die zich bij deszelfs aankomst te Marseille niet aan boord bevonden, maar die, zoo men zegt, tusschen Nice en Toulon zouden aan wal gezet zijn.

— De *Gazette de France* vermeldt dat de cholera sedert eenigen tijd weder te Parijs verschenen is en dagelijks een 20 à 30 slagtoffers maakt.

— Ter beurze liep het gerucht, dat de maarschalk *Bourmont* naar de zijde van Spanje zou geweken zijn, om in geval eener beweging ten voordeele van don *Carlos*, zich aan het hoofd van deszelfs aanhangers te plaatsen.

De fondsen waren heden (*4 October*) genoteerd: 5 pCt. kont. 102,45; op tijd 102,55; 3 pCt. kont. 75,40; op tijd 75,35; Nap. rentes kont. 91,15; Sp. perpet. op tijd 66; 3 pCt. op tijd 38¾; Certes geopend 17.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 4den October.

Uit Berlijn meldt men van den 2den dezer, dat de meeste russische veldheeren die in Duitschland waren gekomen, naar Petersburg terugkeeren. De generaal-adjudant Prins *Mentchikoff* is den 28sten te Stettin, aan boord van de stoomboot *Frederik Willem* naar Petersburg vertrokken; de generaal der infanterie Prins *Wolkonski* en de generaal-majoor *van Perren* zijn hem gevolgd; terwijl de regerende hertog van Nassau, die den keizer van Rusland tot Modlin begeleid heeft, te Berlijn is teruggekeerd.

Dadelijk na zijne komst te Modlin, op den 22sten ll., heeft keizer *Nicolaas* de verdedigingswerken dier vesting, welke voor eene der sterkste van Europa wordt gehouden in oogenschouw genomen, waarna hoogstdezelve de beide legerkampen, over welke de generaals *Kreutz* en *Rudiger* bevel voeren, bezocht heeft. Den volgenden dag had er eene groote wapenschouwing plaats, waarbij de Prins *van Warschau* en eene menigte vreemde generaals en hoofdofficieren tegenwoordig waren. Het getal der vereenigde troepen beliep niet meer dan 44,000, dewijl de bezettingen van Warschau en andere steden hare standplaatsen hier hadden kunnen verlaten. Zoowel bij deze wapenschouwing als den vorigen dag werd de keizer door de troepen met de levendigste geestdrift ontvangen.

Eene deputatie uit de stad Warschau had zich naar Modlin begeven, om den keizer te verzoeken die hoofdstad met zijne tegenwoordigheid te vereeren. Zulks werd echter door den keizer van de hand gewezen, met bijvoeging, dat hij in Polen alleen gekomen was om zijn leger te zien, waarover hij zeer was voldaan, maar dat hij zulks geenziens over Warschau was, en dat bij aldaar niet zou komen, dan nadat hare inwoners getoond hadden op nieuw die onderscheiding te verdienen, in welk geval hij met genoegen zich derwaarts zou begeven.

Den 24sten vertrok de Keizer van Modlen, naar het bruggenhoofd, dat aan den Weichsel tegenover Warschau ligt, en liet zich aldaar met eene boot overzetten naar de Alexandrowsche citadel, die na den opstand tot beteugeling der hoofdstad is aangelegd; aldaar was het meerendeel der bezetting van Warschau geschaard, hetwelk de Keizer alsnu in oogenschouw nam en 't welk hem met levendig gejuich begroette. Na de vestingwerken der citadel bezigtigd te hebben, keerde de Keizer des avonds naar Modlin terug, bij het vertrek aan den militairen gouverneur van Warschau zeggende, dat de inwoners moesten weten, dat hij wel naar de citadel, maar niet naar Warschau was gekomen. — Den 25sten is de Keizer van Modlin naar Petersburg vertrokken.

— Prins *von Metternich* is den 25sten ll. van Münchengrätz te Weenen teruggekomen.

— De graaf *von Dietrichstein*, die door het Weener hof bestemd is, om hetzelve als zaakgelastigde in Belgie te vertegenwoordigen, bevindt zich sedert drie weken alhier, doch maakt nog geene toebereidselen om naar Brussel te vertrekken.

— Te Dürkheim in den Beijerschen Rijnkreits zijn op den 25sten der vorige maand op nieuw ernstige ongeregeldheden voorgevallen. Een gedeelte der bezetting is met de burgers handgemeen geworden, en onderscheidene personen hebben wonden bekomen.

— De Zwitsersche Landdag heeft in zijne zitting van 27 September gehandeld over een voorstel der commissie voor de zaken van het kanton Bazel, betrekkelijk de voortdurende bezetting der stad van dien naam. De ter vergadering aanwezige Landdags-commissaris in genoemd kanton berigtte, dat, naar het oordeel van de bevelhebbers der troepen aldaar, de bezetting der stad vooreerst nog wel drie bataillons voetvolk sterk diende te blijven, zoowel voor de geregelde dienst als ter voorkoming van alle woelingen. Daarentegen uitte de gezant der stad Bazel den dringenden wensch, dat de bezetting verminderd mogt worden, als een bewijs van vertrouwen jegens het stedelijk gedeelte des kantons. Na eene korte beraadslaging werd daarop het volgende besluit genomen:

„1°. Onder toezigt der Eedgenootschappelijke Commissarissen in het kanton Bazel zal, van al het in de stad Bazel aanwezige, aan het geheele kanton toebehoorende, krijgsmaterieel, voorloopig de helft aan het landschap Bazel worden uitgeleverd, behoudens de nadere beschikkingen der beide kantons-gedeelten onderling, of der benoemde scheidsregters.

„2°. Na de uitvoering van het, bij § 1 bepaalde, zal de bezetting der stad Bazel nog blijven bestaan uit 2 bataillons voetvolk ⅔ kompagnie ruiterij en 1 kompagnie artillerie. Deze troepen staan onder het bevel van een Eedgenootschappelijk Brigade-Kommandant.

„3°. Het voorzittend kanton zal dezen Bevelhebber benoemen, en de noodige bevelen geven ten aanzien der troepen, die, ingevolge vorenstaande vermindering, moeten weggezonden worden.

„4°. De bezetting der stad Bazel zal op voormelden voet blijven: *a*) tot dat de nieuwe grondwet van het kanton Bazel (stad) door het volk aangenomen, ter bekoming van de Bondgenootschappelijke verwaarborging aan den Landdag ingediend, en de volgens dezelve te benoemen Overheid in werking getreden zal zijn; *b*) tot dat de door den Landdag gevorderde waarborg voor de sommen, die de stad Bazel aan het Eedgenootschap moet betalen, zal gegeven zijn; — *c*) tot dat de eigendommen van den Staat, de kerken, scholen en armen-inrigtingen, welke onder de Regering der stad Bazel berusten, aan het voorzittend kanton zullen overgegeven zijn, bij hetwelk zij zullen verblijven tot dat de bij besluit des Landdags van 26 Augustus ll. bevolene verdeeling zal hebben plaats gehad.

„5°. Het voorzittend kanton is met de uitvoering van het tegenwoordig besluit belast."

In dezelfde vergadering werd, met opzigt tot de bezetting van Binnen-Schwytz, het volgende besluit genomen:

„1°. De Eedgenootschappelijke Commissarissen in het kanton Schwytz worden gemagtigd, om de tegenwoordig nog in dat kanton aanwezige troepen

weg te zenden, zoodra zij van den staatregelenden Raad de officiele verklaring ontvangen zullen hebben, dat de door denzelven ontworpene grondwet door de meerderheid der kantons-burgers aangenomen, ter verkrijging van de Eedgenootschappelijke verwaarborging aan den Landdag ingezonden, en het noodige verordend is, om de keuze en aanstelling der kantons-overheden ten spoedigste te doen plaats hebben.

» 2°. De weggezondene troepen zullen alleen in het geval vervangen worden, dat de Commissarissen, die voortdurend in het kanton zullen verblijven, zulks voor de handhaving der rust noodig achten, of dat de bij § 1 bedoelde keuzen niet binnen den bepaalden tijd plaats hebben.

» 3°. Het voorzittend kanton is met de uitvoering van dit besluit belast."

Eindelijk is nog in deze zitting door de meerderheid der kantons besloten, om de Oversten van den Eedgenootschappelijken staf, *Ab-Yberg* en *Visscher*, » uit hoofde van de voorvallen op 1 en 3 Augustus," [in Bazel en Schwytz] uit de dienst van het Bondgenootschap te ontslaan. Dit besluit, hetwelk na twee dagen beraadslagens genomen werd, was geenszins in den geest der radikale partij, welke over de genoemde officieren, wegens hunne werkzame deelneming aan de uitvallen uit Bazel en Schwytz, een veel gestrenger vonnis wilde uitgesproken hebben. Zürich, Bern, Luzern en Thurgau stemden dan ook tegen dezen maatregel, terwijl Tessin, Waadtland, Bazel, Schwytz en Neuchatel aan de stemming geen deel namen.

Koersprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, den 5den October.

NEDERLANDEN. pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4½ uur.	pCt.	laagste koers.	hoogste koers.	koers 4½ uur.
Werkel. schuld 2½	48⅝	48½	48⅝	Cert. dito 1832. 5	91⅜		
Dito dito 5	92⅝	92 7/16	92⅝	Obl. te London. 5			
Uitgestelde dito . . .	1⅜			Certif. te Hamb. 5			
Kansbill. dito. . . .	20⅞	21	20⅞	Inschrijv. Assig. 6	66⅝		
Amort. Syndic. . 4½	85¼	85½	85⅜	Certificat. dito. . 6			
Dito dito . . 3½	69	69¼	69¼	POLEN.			
Schatkistbiljett. . 6	101⅞			Aand. Loot. fl. 300.			
Oorlogslasten. . . 5	99 5/16			PRUISSEN.			
Leening 1831. . . 6				Dito dito R. 50. .			
Handel-Maats. . 4½	93⅛	93⅝		OOSTENRIJK.			
FRANKRIJK.				Dito dito f 100. .			
Inschr. Grootb. 3				Dito dito » 250. 4	405		
ENGELAND.				Metalliek 5	91¼		
Dito per 12 Aug. 3				Dito Lond. gen. 5			
SPANJE.				Dito 2½			
Certificat. Amst. 5	65⅜	65⅛	65 3/16	Oblig. *Goll & C.* 5			
Dito f 1000. . . 3	41⅝	41¼	41⅝	Dito. 4			
Uitges. 2pc. Sch. 5	12⅞	13	12⅞	Cert. Stadsb. dit. 2½			
Cert. Bons Lond. 5				Weenr. Bankact. 3			
NAPELS.				DENEMARKEN.			
Certificat. *L & B* 5				Leening te Lond. 3			
Dito *Falc. & C.* 5				BRAZILIEN.			
Leen. Lond. *R.* . 5				Dito *Rotschild.* 5	68⅝		
RUSLAND.				GRIEKSCHE.			
Obl. *Hope* 1798/1815 . 5	100⅜			Dito te London. 5			
Dito dito 1828. 5	101¼						

Ter Effecten-Societeit van gisteren (Zondag) te Amsterdam zijn verhandeld: 2½ pCt. 48⅝ à ¼; 5 pCt. 92⅝; Kansbilletten f 20⅞; Sijndic. 4½ pCt. 85⅝; Sp. perpet., op de uit Parijs ontvangen tijdingen van het overlijden des konings van Spanje, gedaald tot 62¾ à 63.

Te Weenen stonden den 27sten de fondsen genoteerd: Metall. 5 pCt. 93⅞; 4 pCt. 83 1/16; Bankactien 1199 à 1199½; Partialen 131⅛.

*** Getrouwd:

WILLEM DE RAVALLET,
1ste Luitenant, bij het Flank-Batt. der 10de Afd. Inf. Ridder der Militaire Willems-Orde,

EN

WILLEMINA JOHANNA THEESING.

AMSTERDAM, den 5. October 1835.

AANBESTEDING

der Leverancie van LEVENSMIDDELEN, BRAND- en LICHTSTOFFEN, ten dienste van de Garnizoens Ziekenzaal te *Breda*.

Krachtens autorisatie van het Departement van Oorlog en onder deszelfs nadere goedkeuring, zal, op den 15den dezer loopende maand, aan de minstinschrijvenden, ten behoeve van voormeld Etablissement, worden aanbesteed de Leverancie, van:

a. Vleesch.
b. Wit Brood.
c. Gort en Rijst.
d. Zout, Boter, Kaarsen, Groene Zeep, Bier-Azijn en Patent-Olie. } bij het Ned. pond.
e. Roode Bordeaux-Wijn.
f. Garste-Bier. } bij de Ned. kan.
g. Steenkolen bij de 1000 Ned. ponden.
h. Turf bij de 100 stuks.

Alles voor den tijd van 12 maanden, in te gaan met den 1sten Januarij aanstaande, en eindigende met den laatsten December daaraanvolgende:

i. Aardappelen en Wortelen, waarvan de Leverancie een aanvang zal nemen met den 1sten November van het loopende jaar, en eindigen zal, die der Aardappelen, met den 15den Julij, en die der Wortelen met den laatsten Mei des volgenden jaars; zullende voor de Leverancie dezer beide artikelen moeten worden ingeschreven, bij het Ned. mud, en daarbij tevens vermeld, het gewigt dezer maat van ieder artikel.

Strekkende wijders tot narigt der gegadigden.

1. Dat de voorwaarden, waarop deze aanbesteding zal plaats hebben, van heden af, ter lezing en monsters van de aan te besteden artikelen, welke daarvoor vatbaar zijn, ter bezigtiging zullen liggen, in het bureau van den ondergeteekende.
2. Dat, voor de artikelen, welke onder eene en dezelfde letter hiervoren zijn aangewezen, bij elkander, in een afzonderlijk biljet, zal moeten worden ingeschreven; zullende op zoodanige inschrijving, waarbij dit niet in acht is genomen, geen regard worden geslagen.
3. Dat de naam, voornamen en woonplaats van den inschrijver, mitsgaders die van zijne borgen, duidelijk zullen moeten worden geschreven.
4. Dat de prijzen der Inschrijvingen naauwkeurig in *schrijfletters* en in *guldens* en *cents* en *honderdste gedeelten van cents*, moeten worden uitgedrukt, en dat de billetten, door de inschrijvers zelve, onderteekend moeten zijn.
5. Dat de billetten, behoorlijk op gezegeld papier geschreven, en verzegeld, op het bureau van de Ziekenzaal bezorgd, en gestoken moeten worden, in de daartoe bestemde gesloten Bus, uiterlijk des middags voor twaalf ure van den dag der aanbesteding, na welk tijdstip geene inschrijvingen meer zullen worden aangenomen.
6. Dat alle billetten, welke niet in den verlangden vorm zijn ingerigt, of op ongezegeld papier geschreven, alsmede die, welke eenige bijzondere voorwaarden bevatten, die niet bij het bestek van aanneming zijn vastgesteld, buiten aanmerking gehouden en verworpen zullen worden.
7. Dat van den Wijn en het Bier door den inschrijver te gelijker tijd, met het biljet van inschrijving eene of meer, behoorlijk geacheteerde, proeven zullen moeten worden bezorgd, van de soort en kwaliteit van Wijn of Bier, welke de gegadigden aannemen, tegen de, bij het inschrijvings-billet op te geven prijzen, te leveren, en aan welke proeven zal moeten gehecht zijn, een afzonderlijk verzegeld biljet, waarin de naam en woonplaats van den inschrijver zal moeten vermeld staan.
8. Dat de inschrijvers en hunne borgen van hunne gegoedheid tot het behoorlijk volbrengen der leverancien, bewijzen van het Plaatselijk Bestuur zullen moeten overleggen, hetwelk dan eerst zal behoeven te geschieden, wanneer het zal gebleken zijn, dat hun de leverancie is toegewezen, en, in welk geval, zij verpligt zullen wezen binnen 24 uren, nadat hun daarvan zal zijn kennis gegeven, die bewijzen aan de administratie van voormeld Etablissement te bezorgen, daar, bij gebreke van dien, over de leverantie nader zal worden beschikt.

Te BREDA, den 7den October 1835.

De Militaire Intendant, belast met het toezigt over voornoemde Ziekenzaal.

W. VAN WYCK.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.